

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 398

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 mai 2016

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 119 din 3 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 3 — art. 12 lit. b) pct. (ii) ale articolului unic din Legea nr. 38/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora utilizate în activitatea feroviară	2-4	377.	— Hotărâre privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăți directe, a măsurii de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe, a măsurii de promovare a vinurilor, precum și pentru măsuri de piață și intervenție în agricultură	10-11
Decizia nr. 156 din 24 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală	4-6	379.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2016 al Societății Naționale „Aeroportul Internațional Traian Vuia — Timișoara” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor	12-14
Decizia nr. 170 din 24 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) din Codul de procedură civilă	6-8	380.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2016 al Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor	14-16
Opinie separată	8-9			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 119**

din 3 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 3 — art. 12 lit. b) pct. (ii) ale articolului unic din Legea nr. 38/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora utilizate în activitatea feroviară

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor pct. 3 — art. 12 lit. b) pct. (ii) ale articolului unic din Legea nr. 38/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora utilizate în activitatea feroviară, excepție ridicată de Robert Florin Fetcu în Dosarul nr. 23.118/196/2014 al Judecătoria Brăila — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.017D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care precizează că obligația instituită de prevederile de lege criticate nu creează discriminări pe considerente arbitrare, fiind justificată de exigența ocrotirii sănătății publice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 23.118/196/2014, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 3 — art. 12 lit. b) pct. (ii) ale articolului unic din Legea nr. 38/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora utilizate în activitatea feroviară.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Robert Florin Fetcu într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece încalcă dreptul de a munci liber ca salariat și de a desfășura o activitate economică în domeniul ales, obligând salariatul, sub sancțiunea unei amenzi, de a desfășura o altă activitate decât cea aleasă în mod liber,

respectiv aceea de prelucrare a datelor cu caracter personal. Astfel, autorul excepției susține că, în temeiul prevederilor de lege criticate, a fost sancționat cu o amendă de 30.000 de lei pentru modul de completare a borderourilor de achiziții, respectiv a adeverințelor de primire și plată eliberate pentru deșeurile primite de la populație, în sensul că nu a menționat datele de identificare ale persoanei fizice. Autorul arată, totodată, că prevederile legale criticate au fost preluate din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, abrogată prin Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, ordonanța de urgență fiind potrivit susținerilor autorului excepției constatată ca fiind „neconstituțională”.

6. **Judecătoria Brăila — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care precizează că accesul persoanei la o activitate economică nu este un drept absolut, iar instituirea unor condiții în care acesta să fie exercitat nu poate fi considerată neconstituțională atâta vreme cât însuși art. 45 din Legea fundamentală permite stabilirea prin legislația secundară a condițiilor sale de exercitare. Prin urmare, obligația instituită de legiuitor în sarcina petentului de a solicita datele de identificare persoanelor care predau materiale neferoase nu este de natură să contravină dispozițiilor constituționale care garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora. În jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că limitările aduse libertății economice trebuie să îndeplinească anumite condiții pentru a nu aduce atingere dreptului protejat. Astfel, limitările trebuie să fie necesare și proporționale cu scopul urmărit de legiuitor, nediscriminatorii și justificate de un interes general. Instanța judecătorească apreciază că toate aceste cerințe au fost respectate de legiuitor prin reglementarea în sarcina operatorilor a obligației de a solicita datele persoanelor fizice de la care achiziționează materiale feroase și neferoase.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile pct. 3 — art. 12 lit. b) pct. (ii) ale articolului unic din Legea nr. 38/2014 sunt constituționale. Precizează că, prin normele de lege criticate, se reglementează o obligație legală în desfășurarea activității de achiziții de deșuri metalice feroase și neferoase și a aliajelor acestora. Or, potrivit art. 45 din Constituție, este garantată exercitarea „în condițiile legii” a accesului liber al persoanelor la o activitate economică, iar textul de lege criticat impune asemenea cerințe legale. Accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice. Prin urmare, statul, în temeiul art. 135 din Legea fundamentală, are obligația de a impune reguli de disciplină economică, iar legiuitorul are competența să stabilească sancțiunile corespunzătoare pentru

nerespectarea acestora. În mod similar, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, dar acestea trebuie desfășurate cu respectarea legislației în vigoare specifice fiecărui domeniu de activitate. Libertatea de alegere a meseriei nu are înțelesul de exonerare de la îndeplinirea obligațiilor legale caracteristice fiecărei ocupații. Cât privește aserțiunea potrivit căreia dispozițiile legale criticate preiau prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 „abrogate ca neconstituționale”, precizează că nu au fost identificate prevederile legale constatate ca neconstituționale, nici decizia Curții Constituționale pronunțată în acest sens.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile pct. 3 — art. 12 lit. b) pct. (ii) ale articolului unic din Legea nr. 38/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora utilizate în activitatea feroviară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 10 aprilie 2014, având următorul conținut: „*Operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului pentru colectarea/valorificarea deșeurilor prevăzute la alin. (11) au următoarele obligații:*

[...]

b) să completeze, cu respectarea legislației în materia protecției persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, un borderou de achiziție de deșeurii metalice feroase și neferoase și a aliajelor acestora, conform anexei care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență, care va cuprinde:

[...]

(ii) datele de identificare ale persoanei fizice: numele, prenumele, seria și numărul actului de identitate, codul numeric personal și domiciliul;”.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 45 privind libertatea economică. Din analiza criticilor de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că autorul excepției invocă și încălcarea art. 41 alin. (1) din Constituție privind dreptul la muncă.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile pct. 3 — art. 12 lit. b) pct. (ii) ale articolului unic din Legea nr. 38/2014 reglementează o obligație în sarcina operatorilor economici autorizați, implicați în desfășurarea activității de achiziții de deșeurii metalice feroase și neferoase și a aliajelor acestora. Astfel, operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului pentru colectarea/valorificarea deșeurilor din metalele feroase și neferoase și aliajele acestora, încadrate ca deșeurii conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, au obligația de a completa un borderou de achiziție de deșeurii, care va cuprinde datele de identificare ale persoanei fizice: numele, prenumele, seria și numărul actului de identitate, codul numeric personal și

domiciliul. Nerespectarea unei asemenea obligații, dacă fapta nu este comisă în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, constituie contravenție și se sancționează cu amendă, potrivit art. 1 alin. (2) și urm. din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2011.

14. În acest context legislativ, Curtea reține că stabilirea unor asemenea reguli care disciplinează desfășurarea operațiunilor de achiziție a deșeurilor vizate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2011 dă expresie obligației statului de a impune reguli de disciplină economică, în temeiul art. 135 din Legea fundamentală, legiuitorul având competența să stabilească sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea acestora. Astfel, în interesul general al unei circulații controlate a deșeurilor, în considerarea interesului public general cu privire la circuitul acestor deșeurii, conform normelor de protecție a mediului și a sănătății populației, pentru a se evita afectarea gravă a siguranței circulației, amplificarea premiselor producerii unor evenimente feroviare cu consecințe deosebit de grave, crearea de perturbații majore în circulația și manevra trenurilor, legiuitorul a stabilit în sarcina agenților economici ce desfășoară activități specifice în domeniul reglementat unele obligații, printre care și cea prevăzută de textul de lege criticat.

15. În aceste condiții, Curtea constată că încălcarea art. 45 din Constituție nu poate fi reținută, de vreme ce accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice.

16. De asemenea, referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea dreptului fundamental la muncă, prevăzut de art. 41 din Constituție, Curtea precizează că alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, dar acestea trebuie desfășurate cu respectarea legislației în vigoare specifice fiecărui domeniu de activitate. Libertatea de alegere a profesiei, a meseriei sau a ocupației nu are înțelesul de exonerare de la îndeplinirea obligațiilor legale caracteristice fiecăreia dintre aceste categorii. Pe cale de consecință, dispozițiile art. 41 din Constituție nu sunt încălcate.

17. De altfel, Curtea observă că autorul excepției formulează critica de neconstituționalitate a prevederilor de lege supuse controlului considerând că acestea instituie o obligație în sarcina salariaților operatorilor economici autorizați implicați în activitatea de achiziții de deșeurii metalice feroase și neferoase și a aliajelor acestora. Or, destinatarii prevederilor de lege criticate nu sunt salariații, ci operatorii economici autorizați, aceștia fiind sub incidența Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date în ceea ce privește calitatea de operatori de date cu caracter personal. Sub acest aspect, argumentele invocate în susținerea excepției vizează, în realitate, aspecte legate de interpretarea și aplicarea legii, ceea ce excedează controlului de neconstituționalitate, fiind de competența instanței judecătorești investite cu soluționarea cauzei. În acest context, Curtea observă că, în cauză, prin Hotărârea nr. 7.511 din 23 octombrie 2015, Judecătoria Brăila a admis plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției ce constituie obiectul dosarului în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

18. Totodată, reținând că textul de lege criticat nu determină discriminări sau privilegii pe considerente arbitrare, fiind aplicabil, în mod egal, tuturor destinatarilor săi, Curtea constată că dispozițiile art. 16 din Constituție nu sunt încălcate.

19. În final, Curtea precizează că susținerea autorului excepției potrivit căreia prevederile legale criticate au fost preluate din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, abrogată prin Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, ordonanța de urgență fiind constatată ca fiind „neconstituțională”, nu are un suport juridic real, deoarece Curtea Constituțională nu a pronunțat o decizie de constatare a neconstituționalității acestui act normativ.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Robert Florin Fetcu în Dosarul nr. 23.118/196/2014 al Judecătoria Brăila — Secția civilă și constată că prevederile pct. 3 — art. 1² lit. b) pct. (ii) ale articolului unic din Legea nr. 38/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2011 privind interzicerea achiziționării de la persoane fizice a metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora utilizate în activitatea feroviară sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Brăila — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 156

din 24 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 9.036/215/2015 al Judecătoria Craiova și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 941D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că, prin Decizia nr. 44 din 16 februarie 2016, Curtea a admis excepția de

neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care se referă numai la măsurile educative neprivative de libertate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 9.036/215/2015, **Judecătoria Craiova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată cu ocazia soluționării, în fond, a unei acțiuni penale având ca obiect tragerea la răspundere penală a unui inculpat minor, care este arestat preventiv în aceeași cauză.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată, autoare a excepției, susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale referitoare la garantarea drepturilor și libertăților cetățenilor ca valori supreme ale statului de drept și, respectiv, la principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, precum și pe cele privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Astfel, arată că, prin Decizia nr. 7 din 16 martie 2015, pronunțată în recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a

stabilit că, la momentul soluționării, în primă instanță, a acțiunii penale, prin pronunțarea unei măsuri educative, indiferent de natura acesteia, măsura arestării preventive, luată anterior față de inculpatul minor, încetează de drept, iar instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului minor arestat preventiv. Instanța de judecată, autoare a excepției, consideră că, prin obligativitatea punerii în libertate a inculpatului minor arestat preventiv ca urmare a hotărârii pronunțate de prima instanță — fără a se putea avea în vedere natura infracțiunilor săvârșite de acesta, gravitatea faptelor și fără a se putea aprecia dacă privarea de libertate a inculpatului este necesară în continuare pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică —, drepturile și libertățile fundamentale consfințite de Constituție, precum dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, inviolabilitatea domiciliului, dreptul de proprietate etc. nu sunt apărute în mod corespunzător, în condițiile în care arestarea preventivă este una dintre modalitățile prin care se urmărește prevenirea săvârșirii altor infracțiuni care ar leza valorile sociale ocrotite de lege. Spre deosebire de Codul penal din 1969 — care prevedea că față de minorul care răspundea penal se putea lua o măsură educativă ori i se putea aplica o pedeapsă, inclusiv închisoarea pe o durată maximă de 20 ani —, actualul Cod penal nu prevede posibilitatea aplicării unei pedepse cu închisoarea inculpatului minor, ci doar a unei măsuri educative privative sau neprivative de libertate. Potrivit vechii reglementări, chiar și în situația în care ar fi pronunțat o măsură educativă privativă de libertate, instanța avea posibilitatea să dispună prin hotărâre punerea în executare, de îndată, a măsurii luate, caz în care, deși arestarea preventivă înceta, inculpatul minor continua să fie privat de libertate în baza măsurii educative luate față de acesta. În fine, constatarea încetării de drept a măsurii arestării preventive dispuse față de inculpații care, la data săvârșirii faptei, erau minori și punerea acestora de îndată în libertate la momentul pronunțării hotărârii de către instanța de fond creează o discriminare față de inculpații majori, cu privire la care arestarea poate fi menținută până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, dacă temeiurile care au determinat luarea măsurii se mențin sau există temeiuri noi care justifică măsura arestării preventive. Această diferență de tratament juridic nu are nicio justificare obiectivă, în condițiile în care arestarea preventivă poate fi dispusă față de inculpații minori doar cu verificarea unei condiții suplimentare, și anume aceea ca efectele pe care privarea de libertate le-ar avea asupra personalității și dezvoltării lor să nu fie disproportionale față de scopul urmărit prin luarea măsurii. Această condiție a fost deja verificată în momentul arestării preventive a inculpatului minor, iar instanța ar trebui să aibă posibilitatea, cu ocazia pronunțării hotărârii, să aprecieze dacă subsistă temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive și, implicit, să poată dispune menținerea arestării preventive.

6. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală este nefundată. Arată că dispozițiile de lege criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, respectiv celor față de care instanța de judecată nu a dispus o

pedeapsă privativă de libertate, ci o măsură educativă. Potrivit art. 23 alin. (9) din Constituție, *punerea în libertate a celui reținut sau arestat este obligatorie, dacă motivele acestor măsuri au dispărut, precum și în alte situații prevăzute de lege*. Inculpații minori nu se află în aceeași situație cu cei majori, astfel încât reglementarea aplicabilă celor două categorii de inculpați nu poate fi aceeași, având în vedere că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„De asemenea, instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului arestat preventiv atunci când pronunță: [...] d) o măsură educativă”*.

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, instanța de judecată, autoare a excepției, invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) privind garantarea drepturilor și libertăților cetățenilor ca valori supreme ale statului de drept și, respectiv, principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, precum și pe cele ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că instanța de judecată, autoare a excepției, critică soluția legislativă care obligă instanța ca, la momentul soluționării, în fond, a acțiunii penale, să dispună punerea de îndată în libertate a inculpatului minor arestat preventiv chiar și atunci când pronunță o măsură educativă privativă de libertate. Prin Decizia nr. 44 din 16 februarie 2016*), nepublicată încă, la data pronunțării prezentei decizii, în Monitorul Oficial al României, Partea I, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care se referă numai la măsurile educative neprivative de libertate. Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, *„nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*. Ținând cont de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și de faptul că decizia mai sus menționată a fost pronunțată ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

*) Decizia nr. 44 din 16 februarie 2016 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 21 aprilie 2016.

13. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 9.036/215/2015 al Judecătoriei Craiova.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Craiova și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 170

din 24 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.551/101/2014 al acestei instanțe și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.009D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 3 martie 2016, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, amânarea pronunțării pentru 24 martie 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 9 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.551/101/2014, **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a**

civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind obligarea societăților pârâte de a finaliza lucrările de reabilitare termică începute, precum și la plata de daune interese. În cauză a fost admisă excepția de conexitate a Dosarului nr. 4.551/101/2014 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal la Dosarul nr. 4.535/101/2014 aflat pe rolul aceleiași instanțe. La data de 19 ianuarie 2015 completul inițial investit cu soluționarea Dosarului nr. 4.535/101/2014 a dispus disjungerea Dosarului nr. 4.551/101/2014 având în vedere că în cele două cauze nu este îndeplinită tripla identitate de părți, obiect și cauză.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că față de redactarea textului legal rezultă că instanța la care s-a dispus conexarea nu are posibilitatea de a respinge această măsură și de a restitui dosarul instanței, ultima investită, care a admis excepția conexității. Potrivit textului legal criticat, încheierea prin care s-a dispus conexarea poate fi atacată numai odată cu fondul. Instanța care dispune conexarea este la primul termen de judecată și nu poate evalua impactul conexării cauzei la un dosar cu un probatoriu deja în derulare, poate chiar în stadiul de a fi soluționat în fond. Instanța la care s-a dispus conexarea nu are posibilitatea de a respinge conexarea și de a restitui dosarul instanței care a dispus această măsură.

5. Cu privire la posibilitatea atacării încheierii pronunțate asupra excepției conexității numai odată cu fondul, instanța, menționând doctrina în materie, arată că aprecierea în concret dacă se impunea sau nu conexarea este sustrasă controlului judiciar ori cel puțin lipsită de orice temei rezonabil.

6. Așadar, s-ar putea critica pe calea apelului că s-a dispus conexarea, deși pricinile nu prezintă nicio legătură între ele, ori, dimpotrivă, că deși această legătură este manifestă, instanța a negat-o fără temeii. În măsura în care s-au conexas două pricini fără legătură între ele, nu este posibilă disjungerea apelurilor cu privire la cele două cauze, în raport cu art. 475 alin. (3) din Codul de procedură civilă. În măsura în care pricinile nu au fost conexas, deși o atare măsură s-ar fi impus, instanța de apel nu ar putea conexas apelurile, față de art. 139 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

7. Instanța apreciază că prin finalitatea dispozițiilor art. 139 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă se încalcă dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

8. Mai arată că textul legal criticat permite utilizarea unui criteriu subiectiv de apreciere, ceea ce echivalează cu lipsa de previzibilitate a normei și cu lipsa garanțiilor oferite părților de a beneficia de o repartizare aleatorie a cauzelor și de respectarea principiului continuității reglementat de art. 19 din Codul de procedură civilă.

9. Așadar, în concluzie apreciază că prin înlăturarea controlului judecătoresc efectiv asupra măsurii dispuse cu privire la conexare se încalcă dreptul părților la un proces echitabil. Conexarea la instanța aflată într-un stadiu avansat al procedurii, fiind prima instanță sesizată, duce la stagnarea cursului rezonabil al procesului.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 139 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, textele de lege criticate, păstrând conținutul și numerotarea, au următorul cuprins: „*Excepția conexității poate fi invocată de părți sau din oficiu cel mai târziu la primul termen de judecată înaintea instanței ulterior sesizate, care, prin încheiere, se va pronunța asupra excepției. Încheierea poate fi atacată numai odată cu fondul.*”

14. În opinia instanței de judecată, autoare a excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil astfel cum acesta se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 139 cu denumirea marginală *Excepția conexității*

este reglementat în cadrul capitolului IV — *Incidente procedurale privitoare la competența instanței* al titlului III — *Competența instanțelor judecătorești* din Codul de procedură civilă.

16. Conexitatea reprezintă un caz de prorogare de competență prin care se urmărește asigurarea unei bune judecări și presupune existența a două sau mai multe cauze care se află în primă instanță, înaintea aceleiași instanțe sau a unor instanțe deosebite, de același grad sau de grad diferit, în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între ele o strânsă legătură.

17. Curtea observă că excepția conexității se invocă în fața instanței ulterior sesizate, cel mai târziu la primul termen de judecată, de părți sau de instanță, din oficiu. Excepția se soluționează prin încheiere de către ultima instanță sesizată în ordine cronologică care va dispune trimiterea dosarului instanței mai întâi investite, în afară de cazul când părțile cer trimiterea lui la una dintre celelalte instanțe. Încheierea prin care se soluționează excepția conexității poate fi atacată numai odată cu fondul, iar, potrivit alin. (6) al art. 139 din Codul de procedură civilă, cauzele conexas pot fi disjuncte în orice stare a judecării, dacă numai una dintre ele este în stare de judecată.

18. Din modul de reglementare a excepției conexității, Curtea reține că aceasta nu pune în discuție fondul dreptului, ci se referă la modul de desfășurare a procesului, conexitatea fiind, astfel cum rezultă din dispozițiile alin. (1) al art. 139 din Codul de procedură civilă, o măsură de bună administrare a justiției, asupra căreia instanțele judecătorești pot aprecia în vederea evitării pronunțării unor hotărâri contradictorii. Astfel, în pofida conexării, cauzele nu își pierd individualitatea, ele urmând, doar, a fi soluționate împreună, proces în cadrul căruia părțile își pot realiza drepturile și pretențiile, la fel ca și în cazul în care pricinile ar fi fost judecate separat.

19. În continuare, Curtea reține că dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură edictate de legiuitor în virtutea competenței sale constituționale conferite de art. 126 din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, și de art. 129, potrivit căruia „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

20. Astfel, dispozițiile legale referitoare la excepția conexității, norme de procedură, trebuie privite în contextul general al reglementării privitoare la căile de atac ce pot fi exercitate împotriva încheierilor premergătoare. Faptul că încheierea pronunțată asupra excepției conexității poate fi atacată numai odată cu fondul reprezintă o aplicare a regulii generale prevăzute de art. 466 alin. (4) din Codul de procedură civilă, potrivit căreia „*împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, afară de cazul când legea dispune altfel*”, prin care se împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie, prin aceasta, la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

21. Curtea reține că dispozițiile procedurale referitoare la posibilitatea atacării încheierii pronunțate asupra excepției conexității nu contravin în niciun fel dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât prin posibilitatea exercitării unei căi de atac împotriva încheierii pronunțate asupra excepției conexității odată cu fondul se asigură o judecată fluentă și în condiții de celeritate, părțile putându-și exercita drepturile procesuale atât cu prilejul judecării în fond a cauzei, cât și al soluționării căilor de atac.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.551/101/2014 al acestei instanțe și constată că dispozițiile art. 139 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, considerăm că soluția corectă era admiterea excepției de neconstituționalitate, pentru următoarele considerente:

1. Textul de lege criticat — art. 139 alin. (2) ultima teză din Codul de procedură civilă — prevede că încheierea prin care instanța se pronunță asupra excepției conexității poate fi atacată numai odată cu fondul, ceea ce înseamnă că acest regim se aplică atât încheierilor de respingere, cât și celor de admitere a excepției conexității.

În principiu, atunci când se invocă excepția conexității, instanța verifică și se pronunță atât cu privire la oportunitatea măsurii (asigurarea unei bune judecări), cât și asupra condițiilor care trebuie îndeplinite pentru ca două cauze să poată fi conexe (aceleași părți sau împreună cu alte părți, iar obiectul — pretenția concretă formulată — și cauza — situația de fapt pe care se întemeiază pretențiile — au o strânsă legătură între ele). Așadar, în cazul admiterii, instanța care dispune conexarea trimite dosarul instanței prima investită, pronunțându-se printr-o încheiere care are un caracter obligatoriu pentru instanța de primire și prin care instanța ulterior investită se dezinvestește.

2. Mai întâi trebuie stabilit felul încheierii împotriva căreia se îndreptă calea de atac, respectiv dacă încheierea pronunțată asupra excepției conexității este o **încheiere preparatorie** sau o **încheiere interlocutorie**.

Art. 235 din Codul de procedură civilă definește atât încheierile *premergătoare* cu caracter preparatoriu, cât și pe cele *interlocutorii*, prevăzând că „instanța nu este legată de încheierile premergătoare cu caracter preparatoriu, ci numai de cele interlocutorii. **Sunt încheieri interlocutorii acelea prin care, fără a se hotărî în total asupra procesului, se soluționează excepții procesuale, incidente procedurale ori alte chestiuni litigioase**” (s.n.).

Prin încheierile preparatorii instanța dispune măsuri în vederea soluționării litigiului, fără ca prin acestea să se întrevadă rezultatul final al procesului. Instanța nu soluționează aspecte legate de fondul cauzei, motiv pentru care nici nu este ținută de măsurile dispuse, putând reveni asupra acestora motivat, pentru o mai bună administrare a justiției.

Din acest punct de vedere s-ar putea aprecia că încheierea pronunțată asupra conexității pare a fi o încheiere premergătoare preparatorie, întrucât ea precede hotărârea definitivă, iar instanța dispune măsuri în vederea soluționării litigiului, fără ca prin aceasta să se întrevadă rezultatul final al procesului.

Din modul de reglementare al excepției conexității ar rezulta că aceasta este o simplă excepție de procedură care nu pune în discuție fondul dreptului, ci se referă la modul de desfășurare a procesului, fiind pronunțată printr-o încheiere premergătoare care precede hotărârea definitivă. Potrivit art. 248 din Codul de procedură civilă instanța se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe noi ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei. Acesta este și motivul pentru care art. 139 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că excepția conexității poate fi invocată cel mai târziu la primul termen de judecată.

Dar dispozițiile art. 139 alin. (2) ultima teză din Codul de procedură civilă nu trebuie privite exclusiv în contextul reglementării privitoare la căile de atac ce pot fi exercitate împotriva încheierilor premergătoare. Faptul că încheierea de admitere sau de respingere a excepției conexității poate fi atacată numai odată cu fondul reprezintă o aplicare a regulii generale prevăzute la art. 466 alin. (4) din Codul de procedură civilă potrivit căreia „*împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, afară de cazul când legea dispune altfel*”.

Apreciem că dacă noua lege procesual civilă ar fi prevăzut competența primei instanțe sesizate de a se pronunța asupra excepției conexității, soluția atacării încheierii odată cu fondul ar fi fost în deplin acord cu dispozițiile art. 248 alin. (5) din Codul de procedură civilă potrivit cărora „*încheierea prin care s-a respins excepția, precum și cea prin care, după admiterea excepției, instanța a rămas în continuare investită pot fi atacate numai odată cu fondul, dacă legea nu dispune altfel*”.

Cum însă asupra conexării se pronunță instanța ulterior sesizată, apreciem că **natura încheierii de conexare, presupusă a fi una preparatorie, este de fapt una interlocutorie**, ea legând atât instanța de trimitere, cât și pe cea de primire, niciuna dintre acestea nemaiputând reveni asupra măsurii dispuse prin încheiere.

3. Potrivit dispozițiilor art. 139 din Codul de procedură civilă, prin încheierea de admitere a conexării instanța se dezinvestește de soluționarea cauzei, astfel că aceasta nu precede o hotărâre judecătorească, ci reprezintă însăși hotărârea în sine. Pe de altă parte, instanța de primire a dosarului este ținută de încheierea instanței de trimitere, ea neputând respinge conexarea, singura opțiune pe care o poate avea este disjungerea cauzelor în temeiul art. 139 alin. (6) din Codul de procedură civilă, însă această măsură nu reprezintă un

remediu la conexare, ea putându-se face în orice stare a judecării, cu condiția ca unul dintre procese să fie în stare de judecată.

În doctrină¹ s-a arătat că, în măsura în care s-au conexas două pricini fără legătură între ele în raport cu art. 475 alin. (3) din Codul de procedură civilă² nu este posibilă nici disjungerea apelurilor cu privire la cele două cauze. În măsura în care pricinile nu au fost conexas, deși o atare măsură s-ar fi impus, instanța de apel nu ar putea conecta apelurile, față de dispozițiile art. 139 alin. (1) din Codul de procedură civilă³ chiar dacă ambele pricini se află în același stadiu procesual. Trimiterea cauzelor spre rejudecare, pentru a fi judecate împreună, nu poate fi dispusă, nefiind îngăduită de textele legale aplicabile.

Încheierea pronunțată asupra excepției de conexitate nu este un simplu act de administrare a justiției, ci este rezultatul analizei efectuate de judecător care va decide dacă se impune sau nu conexarea. Prin reglementarea posibilității exercitării unei căi de atac împotriva încheierii pronunțate asupra excepției conexității odată cu fondul legiuitorul a urmărit asigurarea unei judecări fluente și în condiții de celeritate, dând competența de soluționare a excepției unei instanțe care nu va judeca în continuare dosarul în caz de admitere a conexării.

Se constată însă că, în reglementarea normelor de procedură referitoare la exercitarea căilor de atac, legiuitorul este ținut de respectarea tuturor dispozițiilor și principiilor constituționale de referință, iar eventualele limitări aduse condițiilor de exercitare a căilor de atac nu trebuie să aducă atingere dreptului în substanța sa.

Legiuitorul, atunci când a prevăzut în mod expres prin art. 139 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură civilă faptul că încheierea pronunțată asupra excepției conexității poate fi atacată numai odată cu fondul, nu a avut în vedere nici natura acestei încheieri (respectiv faptul că prin aceasta instanța de trimitere se dezinvestește și obligă instanța de primire, lăsându-i acesteia puterea de decizie asupra modului de administrare a dosarului) și nici efectele pe care le poate produce reglementarea, în aceste condiții, a căii de atac.

Prin urmare, **legiuitorul a configurat o cale de atac împotriva unei încheieri pronunțate de o instanță, dar care poate fi exercitată numai odată cu fondul soluționat de către o altă instanță.** În aceste condiții, faptul că măsura conexării poate fi atacată odată cu fondul a dus la configurarea unei căi de atac care, din punctul de vedere al efectelor, este una tardivă în apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei. În fapt, o asemenea cale de atac devine una iluzorie și lipsită de efectivitate din moment ce nu se poate constitui într-un remediu care să răspundă în mod prompt, concret și real la cele stabilite prin încheierea pronunțată asupra excepției conexității.

Așadar, soluțiile pronunțate de instanța de control judiciar asupra măsurii luate de instanțele de fond care au admis sau, după caz, au respins excepția conexității, nu ar mai putea oferi, în mod concret un remediu părților interesate, putând conduce chiar la o prelungire excesivă a soluționării cauzelor (contrar scopului declarat de legiuitor). Schimbarea hotărârii după pronunțarea în fond, în sensul anulării conexării sau a dispunerii acesteia (în cazul când instanța ulterior investită a respins cererea de conexare), pare a nu mai avea nicio consecință practică.

Or, drepturile și libertățile fundamentale reglementate prin Constituție trebuie să fie efective, și nu abstracte sau iluzorii, tocmai pentru a asigura un nivel ridicat de protecție subiectelor de drept⁴.

Așadar, dreptul de a ataca încheierea pronunțată asupra excepției conexității odată cu fondul nu reprezintă un remediu judiciar care să corespundă art. 21 din Constituție. O cale de atac este efectivă în măsura în care conduce la o hotărâre care să vizeze temeinicia cererii și la un remediu adecvat al oricărei încălcări constatate.

În consecință, apreciem că dispozițiile art. 139 alin. (2) ultima teză din Codul de procedură civilă ar fi constituționale numai în măsura în care ar permite atacarea pe cale separată a încheierii pronunțate asupra conexității, până la soluționarea pe fond a cauzei.

4. Se mai observă că instanța constituțională a reținut în jurisprudența sa⁵ că prin reglementarea la nivel legal a principiilor constituționale referitoare la procedura de judecată, legiuitorul asigură atât dreptul părților de a avea un parcurs procedural previzibil, cât și dreptul acestora de a-și adapta în mod rezonabil conduita procesuală în conformitate cu ipoteza normativă a legii, aspecte care se constituie în garanții indispensabile ale dreptului la un proces echitabil. Orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Or, pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului. În plus, nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta⁶. Astfel, apreciem că dispozițiile legale criticate nu întrunesc nici exigențele de claritate, precizie și previzibilitate și sunt astfel incompatibile cu principiul fundamental privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție.

Or, textul de lege supus controlului de constituționalitate creează o incertitudine atât cu privire la posibilele soluții pronunțate de instanța de control judiciar, cât și la durata de soluționare a unei cauze.

5. Prin urmare, și din această perspectivă, deficiențele de reglementare a instituției conexării, în general, precum și cele ale textului legal criticat, în special, sunt de natură să încalce dispozițiile art. 1 alin. (5), ale art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Pentru cele arătate, apreciem că dispozițiile art. 139 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură civilă potrivit cărora „încheierea poate fi atacată numai odată cu fondul” sunt neconstituționale, întrucât prin lipsirea de efectivitate a controlului judecătoresc se încalcă dreptul părților la un proces echitabil.

Judecător,
prof. univ. dr. **Mircea Ștefan Minea**

¹ A se vedea Gh. L. Zidaru, în V.M. Ciobanu, M. Nicolae, *Noul cod de procedură civilă comentat și adnotat*, Universul Juridic, 2013, p. 431.

² Art. 475 alin. (3) — „Apelurile principale, incidente și provocate făcute împotriva aceleiași hotărâri vor fi repartizate la același complet de judecată. Când apelurile au fost repartizate la complete diferite, ultimul complet investit va dispune pe cale administrativă trimiterea apelului la completul cel dintâi investit.”

³ Art. 139 alin. (1) — „Pentru asigurarea unei bune judecări, în primă instanță este posibilă conexarea mai multor procese în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între ele o strânsă legătură” (sn).

⁴ A se vedea, în acest sens, *ad similib*, Decizia nr. 774 din 10 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 6 ianuarie 2016, paragraful 29.

⁵ A se vedea, spre exemplu Decizia nr. 348 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 16 iulie 2014, paragrafele 16 și 17.

⁶ A se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăți directe, a măsurii de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe, a măsurii de promovare a vinurilor, precum și pentru măsuri de piață și intervenție în agricultură

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este autorizat să gestioneze contribuția financiară a comunității europene conform plafoanelor anuale și angajamentelor convenite prin Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. 157/2005,

având în vedere prevederile:

— Regulamentului (CE) nr. 3/2008 al Consiliului din 17 decembrie 2007 privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe;

— Regulamentului (CE) nr. 501/2008 al Comisiei din 5 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 al Consiliului privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe;

— Regulamentului (UE) nr. 1.144/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind acțiunile de informare și promovare referitoare la produsele agricole puse în aplicare pe piața internă și în țările terțe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 al Consiliului;

— Regulamentului delegat (UE) 2015/1.829 al Comisiei din 23 aprilie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.144/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind acțiunile de informare și promovare referitoare la produsele agricole puse în aplicare pe piața internă și în țările terțe;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1.831 al Comisiei din 7 octombrie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.144/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind acțiunile de informare și promovare referitoare la produsele agricole puse în aplicare pe piața internă și în țările terțe;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 932/2014 al Comisiei din 29 august 2014 de stabilire a unor măsuri excepționale cu caracter temporar de sprijinire a producătorilor de anumite fructe și legume și de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 913/2014;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 1.031/2014 al Comisiei din 29 septembrie 2014 de stabilire a unor măsuri de sprijin excepționale cu caracter temporar suplimentare pentru producătorii de anumite fructe și legume;

— Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului;

— Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului;

— Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate;

— Regulamentului (CE) nr. 555/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol;

— Regulamentului (UE) nr. 1.310/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a anumitor dispoziții tranzitorii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește resursele și repartizarea acestora pentru anul 2014 și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1.307/2013, (UE) nr. 1.306/2013 și (UE) nr. 1.308/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește aplicarea acestora în anul 2014;

— Regulamentului delegat (UE) 2015/1.853 al Comisiei din 15 octombrie 2015 de acordare a unor ajutoare excepționale cu caracter temporar fermierilor din sectorul creșterii animalelor;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2.334 al Comisiei din 14 decembrie 2015 de deschidere a depozitării private pentru carnea de porc și de stabilire în avans a cuantumului ajutorului, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În vederea stimulării gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură în cadrul schemelor de plăți directe pentru agricultură, a ajutoarelor excepționale cu caracter temporar, a măsurilor de piață și intervenție în agricultură, a măsurii de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe, a măsurii de promovare a vinurilor, care se finanțează din Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA), se aprobă, până la 31 decembrie 2016, alocarea temporară din venituri din privatizare de către Ministerul Finanțelor Publice a sumei de 1.786.320 mii lei, în echivalent euro, Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(2) Sumele alocate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale din veniturile din privatizare și utilizate vor fi rambursate Ministerului Finanțelor Publice, în euro, din sumele restituite cu această destinație de către Uniunea Europeană, până la data de 31 decembrie 2016.

(3) Din suma prevăzută la alin. (1) se decontează cheltuielile eligibile aferente schemelor de plată directe pentru agricultură, inclusiv avansul aferent anului 2016, a ajutoarelor excepționale cu caracter temporar, a măsurilor de piață și intervenție în agricultură, a măsurii de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe, a măsurii de promovare a vinurilor, care se finanțează din Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA).

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția generală de trezorerie și datorie publică, efectuează transferul în euro al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1), în maximum două zile lucrătoare de la data solicitării de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(2) Echivalentul în euro al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) se determină pe baza cursului Băncii Naționale a României valabil la data efectuării transferului sumelor în valută din contul 3216.800000EUR „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, în contul analitic denominat în euro 3216800200EUR „Disponibil fonduri nerambursabile aferente politicii agricole comune și a politicii de pescuit”, deschis la Banca Națională a României, administrat de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(3) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale efectuează schimbul valutar al întregii sume în euro transferate potrivit alin. (1) și virează echivalentul în lei al sumei rezultate în contul 54.04.03.31 „Disponibil de la bugetul de stat sau din alte surse reprezentând prefinanțare și fonduri în cazul indisponibilităților temporare FEGA”, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

Art. 3. — (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale virează în contul 54.04.03.31 „Disponibil de la bugetul de stat sau din alte surse reprezentând prefinanțare și fonduri în cazul indisponibilităților temporare FEGA”, deschis pe numele Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare *APIA*, la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a

Municipiului București, suma rezultată în urma operațiunii de schimb valutar prevăzute la art. 2 alin. (3), eșalonat pe baza solicitărilor de fonduri ale acesteia.

(2) Decontarea plăților reprezentând cheltuieli aferente schemelor de plăți directe, măsurii de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe, măsurii de promovare a vinurilor și măsurilor de piață și intervenție se efectuează de către *APIA* prin virament în contul beneficiarului până la data de 30 noiembrie 2016.

(3) *APIA* va restitui Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale sumele neutilizate până la data de 2 decembrie 2016, urmând ca acesta să restituie la rândul său Ministerului Finanțelor Publice contravaloarea în euro a sumelor neutilizate din veniturile din privatizare în contul prevăzut la art. 2 alin. (2), până la data de 30 decembrie 2016.

(4) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale raportează Ministerului Finanțelor Publice sumele virate *APIA*, potrivit alin. (1), la data efectuării acestui transfer.

Art. 4. — (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are obligația ca, în termen de 3 zile lucrătoare de la data încasării sumelor de la Comisia Europeană, să reconstituie veniturile din privatizare utilizate, prin transferarea echivalentului în euro, din contul analitic denominat în euro „Disponibil fonduri nerambursabile aferente politicii agricole comune și a politicii de pescuit”, deschis la Banca Națională a României pe numele său, în contul Ministerului Finanțelor Publice „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României.

(2) În cazul în care sumele restituite de Uniunea Europeană, reprezentând cheltuielile efectuate pe seama veniturilor din privatizare, sunt diminuate cu sumele corespunzătoare prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. e)—g) și i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 56/2016, reconstituirea veniturilor din privatizare în euro până la sfârșitul perioadei prevăzute la art. 1 alin. (1) se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Contravaloarea în euro a acestor sume se virează în contul Ministerului Finanțelor Publice „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României, prevăzut la art. 2 alin. (2).

Art. 5. — Sumele în euro încasate potrivit prevederilor art. 3 alin. (3) și art. 4, până la concurența totală a sumei alocate de Ministerul Finanțelor Publice potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) se înregistrează ca venituri din privatizare în valută și se stinge obligația Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale de restituire a sumei alocate din venituri din privatizare în euro.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2016 al Societății Naționale „Aeroportul Internațional
Traian Vuia — Timișoara” — S.A., aflată sub autoritatea
Ministerului Transporturilor**

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2016 al Societății Naționale „Aeroportul Internațional Traian Vuia — Timișoara” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,
Alexandru Răzvan Cuc,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

București, 18 mai 2016.

Nr. 379.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
 SOCIETATEA NAȚIONALĂ „AEROPORTUL INTERNAȚIONAL TRAIAN VUIA — TIMIȘOARA” — S.A.
 Ghiroda, str. Aeroport nr. 2, județul Timiș
 Cod unic de înregistrare: 11178217
 Nr. 595/18.01.2016

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2016**

				mii lei	
		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2016)	
0	1	2	3	4	
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	35.050,00	
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	34.350,00	
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3		
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4		
	2	Venituri financiare	5	700,00	
	3	Venituri extraordinare	6		
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	32.934,00	
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	31.749,00	
	A.	cheltuieli cu bunuri și servicii	9	16.146,00	
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	1.281,00	
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	10.222,00	
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	7.774,00	
		C1 ch. cu salariile	13	7.116,00	
		C2 bonusuri	14	658,00	
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	338,00	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16		
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	393,00	
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	1.717,00	
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	4.100,00	
	2	Cheltuieli financiare	20	1.185,00	
	3	Cheltuieli extraordinare	21		
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	2.116,00	
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23		
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	2.116,00	
	1	Rezerve legale	25		
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26		
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	2.116,00	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28		
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29		
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	0,00	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	0,00	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0,00	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	0,00	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a		
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	0,00	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2016)
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	0,00
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	0,00
	a)	cheltuieli materiale	38	0,00
	b)	cheltuieli cu salariile	39	0,00
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	0,00
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	0,00
	e)	alte cheltuieli	42	0,00
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	3.855,00
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	3.843,85
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	245
	2	Nr. mediu de salariați total	49	237
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	50	2.675,11
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	2.502,11
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	144,94
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	939,63
	8	Plăți restante	55	2.505,00
	9	Creanțe restante	56	12.500,00

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2016 al Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2016 al Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Angajarea sumelor alocate de la bugetul de stat de către Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța se face cu respectarea prevederilor art. 11 alin. (3) și art. 42 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,
Alexandru Răzvan Cuc,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța

Incinta Port nr. 1, Constanța

Cod unic de înregistrare: 11062831

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2016**

				mii lei	
		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2016	
0	1	2	3	4	
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	322.902,00	
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	312.802,00	
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3		
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4		
	2	Venituri financiare	5	10.100,00	
	3	Venituri extraordinare	6		
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	264.598,00	
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	251.533,00	
	A.	cheltuieli cu bunuri și servicii	9	123.815,00	
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	12.049,00	
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	78.877,00	
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	59.904,00	
	C1	ch. cu salariile	13	49.460,00	
	C2	bonusuri	14	10.444,00	
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	185,00	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16		
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	3.881,00	
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	14.907,00	
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	36.792,00	
	2	Cheltuieli financiare	20	13.065,00	
	3	Cheltuieli extraordinare	21		
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	58.304,00	
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	9.388,00	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	48.916,00	
	1	Rezerve legale	25	2.915,00	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26		
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27		
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28		
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29		
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	46.001,00	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	3.002,00	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	24.502,00	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	19.602,00	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a		

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2016
0	1	2	3	4
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	34	4.900,00
	g	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	21.499,00
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	98.148,00
	1	Alocații de la buget	44	34.527,00
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	98.148,00
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	931
	2	Nr. mediu de salariați total	49	931
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială*)	50	4.878,98
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	4.427,14
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	335,98
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	819,44
	8	Plăți restante	55	
	9	Creanțe restante	56	36.000,00

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 936577